

ν' ἀποσύρη τὰ στρατεύματα ὁ Σενναχηρίμ, ἔστειλε τρεῖς τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ ἀξιωματικῶν ἀπὸ Λαχίς, τὴν ὁποίαν ἐποιείρκει, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀπαιτῶν νὰ παραδοθῇ. Ὁ Ἐζεκίας ἔπειρψε τὸν Ἐλιακὸν, Σωμνάς, καὶ Ἰωάς, ν' ἀκούσωσι τὰς προτάσεις αὐτῶν· ἀλλ' ὁ Ραφάκης ὥμιλησε πρὸς αὐτοὺς ὑβριστικῶτατα. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἐζεκίας, «διέρρηξε τὰ ἴματα αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἡσαΐαν τὸν προφήτην.» Ὁ Σενναχηρίμ, εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο, σηκωθεὶς ἀπὸ Λαχίς, ἐστράτευσεν ἐπὶ Λοβινά· ἔκει δὲ μαθὼν ὅτι Θαρακὰ, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας, ἤρχετο κατ' αὐτοῦ, ὑπῆργε νὰ τὸν συναντήσῃ· ἀπέστειλε δὲ πρὸς τὸν Ἐζεκίαν γράμματα, δισλαμβάνοντα δὲ οὐδεμίαν πεποίθησιν ἔπειρε νὰ ἔχῃ εἰς τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Λαβὼν ταῦτα ὁ Ἐζεκίας, ἀνέβη εἰς τὸν ναὸν, καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ ἐναντίον Κυρίου, καὶ εἶπε,—«Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερούβιμ, σὺ εἰς ὁ Θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς· σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· κλῖνον, Κύριε, τὸ οὓς σου, καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον, Κύριε, τοὺς ὄφθαλμούς σου, καὶ ἵδε καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρίμ, οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν Θεὸν ἡῶντα· δὲτι ἀληθεῖα, Κύριε, ἡρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη, καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, δὲτι οὐ θεοί εἰσιν, ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθος, καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς· καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, δὲτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος.» Κατὰ συνέπειαν τῆς δεήσεως ταύτης, ἔστειλεν ὁ Κύριος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν βασιλέα δὲτι ὁ Σενναχηρίμ δὲν ἔμελλε νὰ πολιορκήσῃ τὴν Ἱερουσαλήμ. Τὴν πρώτην δὲ νύκτα μετὰ τὴν πρόρρησιν ταύτην ἐξαλόθρευσεν ἀγγελος Κυρίου εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀσσυρίων 185,000, καὶ ὁ Σενναχηρίμ ἤναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν Νινευὴν.

Μετ' ὅλιγον ἡρῷωστησεν ἐπικίνδυνον ἀσθένειαν ὁ Ἐζεκίας· καὶ ὁ Ἡσαΐας, ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν, εἶπε, «Ἐντειλαὶ τῷ οἴκῳ σου, ἀποδηνήσκεις σὺ, καὶ οὐ ζῆσῃ.» Ὁ δὲ Ἐζεκίας ἐστρεψεν εἰς τὸν τοῖχον, καὶ προσευχήσθη τὴν δέσην ταύτην ἀκούσας ὁ Κύριος, ἐμήνυσεν εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ Ἡσαΐου, «Ἐγὼ ἰάσομαι σε, καὶ προσδηνῶ ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη·» ἐνήργησε δὲ καὶ θαῦμα πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τούτου. Μετὰ τὴν ἀναλαβὴν αὐτοῦ συνέγραψεν ὡδὸν εὐχαριστήριον ὁ Ἐζεκίας, τὴν ὁποίαν ὁ Ἡσαΐας δεφύλαξεν εἰς κεφ. λη. 10, 11.

Μαθὼν τὸ θαῦμα τοῦτο ὁ Μαρωδάχ Βαλαδῶν, βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἔστειλε γράμματα καὶ δῶρα εἰς τὸν Ἐζεκίαν. «Τπερευχαριστηθεὶς δὲ ὁ ἀδύνατος βασιλεὺς μὲ τὸ διὰ τῆς πρεσβείας ταύτης σέβας, ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους πάντας τοὺς θησαυροὺς, τὰ ἀρώματα, καὶ τὰ πολύτιμα σκεύη, τίποτε μὴ κρύψας. Προεπειν ἔπειτα ὁ Ἡσαΐας δὲτι ὁ καιρὸς ἔμελλε νὰ ἔλθῃ, καὶ

Βαβυλῶνα, καὶ οἱ νιοὶ αὐτοῦ ἤθελαν γένειν εὐνοῦχοι εἰς τὸ παλάτιον ἐκείνου τοῦ βασιλέως.—Τὰ τέλη τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐπέρασεν ἀταράχως ὁ Ἐζεκίας, ἀπεταμίευσε πλούτη μεγάλα, ἔφερεν ὑδωρ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανε π. Χ. 698. Τὰ ἱερὰ συγγράμματα ἐπαινοῦσι τὴν εὐσέβειαν καὶ ἀξίαν του, καὶ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ἔχει ἐγκώμιον αὐτοῦ, κεφ. μζ.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα 185 σχολεῖα πρώτου βαθμοῦ, ἔξ ὧν 17 εἰναι διὰ τὰ κοράσια. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτοῖς φοιτητῶν εἰναι σήμερον 26,995, καὶ κατ' ἔτος αὔξανει ὑπὲρ τὰς 2000· ἔκτος τῶν σχολείων τούτων εἰναι καὶ ἄλλα ἀτελῆ 350, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνεγνωρίσθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα μαθητεύουν φοιτηταὶ ὑπὲρ τὰς 10,000.

Τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰναι 26 εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας καὶ πόλεις ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν μέσων. Οἱ ἐν αὐτοῖς φοιτῶντες εἰναι σήμερον περὶ τὰς 3500. Τὰ γυμνάσια εἰναι τέσσαρα, εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον, Σύραν, καὶ Πάτρας. Οἱ ἐν αὐτοῖς φοιτηταὶ εἰναι περὶ τοὺς 600.

Εἰς ταῦτα προστίθενται τὸ ἐν Πειραιεῖ στρατιωτικὸν σχολεῖον, τὸ ὄρφανοντοφεῖον, τὸ ἐν Ἀθήναις σχολεῖον τῶν τεχνῶν, καὶ τὸ Πανεπιστήμειον· ἐκ τούτων δὲ ἀπάντων ἐξάγομεν δὲτι ἔχομεν 590 σχολεῖα καὶ 45,000 μαθητάς. Ἐὰν δέ τις συγχρίνῃ ταῦτα πρὸς τὸν ὀλόκληρον πληθυσμὸν τοῦ Βασιλείου, δῆτις δὲν ὑπερβαίνει τὰς 800,000, εὐκόλως πείθεται δὲτι ἡ κατάστασις αὕτη τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως δικαιολογεῖ ἀρκούντως τὴν κυβέρνησιν.—ΕΛΛΗΝ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ.

ΤΑ κυριώτερα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τῆς Ἑρμουπόλεως εἰναι τὸ Γυμνάσιον, τὸ Ἀλληλοδιδακτικὸν τῶν Ἀρρένων, δύο Ἀλληλοδιδακτικὰ τῶν Κορασίων, τὸ Ἑλληνικὸν τῶν Κορασίων, καὶ τὸ Φιλελληνικὸν Παιδαγωγεῖον, διευθυνόμενον ὑπὲρ τοῦ Αἰδεσίμου Φ. Χίλδηρε.

Τὸ Γυμνάσιον ἔχει, ἔκτος τοῦ Γυμνασιάρχου, τέσσαρας Καθηγητάς, ἕνα Σχολάρχην, καὶ δύο Διδασκάλους· μαθηταὶ δὲ περὶ τοὺς 300. Τὸ Ἀλληλοδιδακτικὸν τῶν Ἀρρένων ἔχει 300 μαθητάς. Τὰ δύο Ἀλληλοδιδακτικὰ τῶν Κορασίων περιέχουν 355 κοράσια· τὸ δὲ Ἑλληνικὸν τῶν κορασίων, 45. Τύπαρχει καὶ Νηπιακὸν μὲ 60 παιδία. Τὸ δόλον τῶν μαθητῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω σχολεῖα, ὑπὲρ τοὺς 1000. Ἀνηγέρθη ἐσχάτως καὶ δεύτερον Ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον, χωρητικὸν 300 ἀρρένων καὶ ἵσαριθμων κορασίων.

Τὸ Φιλελληνικὸν Παιδαγωγεῖον περιλαμβάνει παιδαῖς καὶ κοράσια 600. Διαιρεῖται δὲ εἰς Ἑλληνικὸν τῶν Παιδῶν, Ἀλληλοδιδακτικὸν τῶν Παιδῶν, καὶ Νηπιακὸν τῶν Παιδῶν· ὡσάντως καὶ εἰς Ἑλληνικὸν, Ἀλληλοδιδακτικὸν, καὶ Νηπιακὸν τῶν Κορασίων. Ἀριθμὸς διδασκάλων καὶ διδασκαλισῶν, 12. Μαθήματα, ἔκτος τῶν κατωτέρων κλάδων, ἡ Ἑλληνικὴ, Γαλλικὴ, καὶ Ἀγγλικὴ Γλώσσα, Γεωμετρία, Ἰχνογραφία, Ζωγραφικὴ, φωνητικὴ Μουσικὴ, κτλ.—ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΗΣ.